

[Forsvarsministeren.]

Industri. Men jeg vil dog sige, at dette er blevet betydelig skærpet fra Statsinstitutionernes Side, idet man nu ikke alene forlanger, at Orlogsværftet skal kunne konkurrere *nogenlunde*, men at Orlogsværftet skal konkurrere *helt og fuldt*. Det gaar altsaa til paa den Maade, at er der et eller andet Arbejde, der skal udføres, f. Eks. for Statsbanerne, bliver det udbudt i Licitation, og for saa vidt Orlogsværftet ikke er det billigste, faar Orlogsværftet ikke Arbejdet. Her er der naturligvis forskellige Tilfældigheder, der kan komme til at spille ind. Der kan f. Eks. være et privat Værft, der er ude i øjeblikkelige Vanskeligheder, og som maaske om en Tid venter et stort Arbejde og maaske saa i Øjeblikket, naar det kan faa et saadant Statsarbejde, vil udføre dette Arbejde under Kalkulationsprisen — det er temmelig sikkert sket i en Del Tilfælde —, og under saadanne Forhold er det i Virkeligheden meget vanskeligt for Orlogsværftet at konkurrere. Der er en Ting, jeg synes man fra alle Sider maa forlange, og det er, at man i alt Fald ikke gaar udenom Værftet med Hensyn til Forespørgsler, men at Orlogsværftet altid kommer med, og det har vist ikke altid været Tilfældet, i alt Fald for en Del Statsinstitutioners Vedkommende. Men man har naturligvis fra Orlogsværftets Side i høj Grad været opmærksom paa dette Forhold og har gentagende gjort opmærksom derpaa og har rettet Anmodning til de paagældende Statsinstitutioner om at blive spurgt, inden Arbejdet blev bortgivet.

Naar man ser paa det Arbejde, som Orlogsværftet har udført, viser det sig, at det er ikke store Nybygningsarbejder, der er udført — dermed tænker jeg paa andre Statsinstitutioner, det er klart, at for Marinen udfører Orlogsværftet alt det Arbejde, der er, men vi ved jo alle, at det ikke er særlig betydelige Summer, der er afsat til Nybygninger for Marinens Vedkommende. Men, som sagt, for de andre Statsinstitutioners Vedkommende er det meget faa eller saa godt som ingen Nybygningsarbejder, der har været udført fra Orlogsværftets Side. Det er altsaa særlig Reparationer, der er udført, og det gælder selvfølgelig i særlig Grad Statsbanerne og da navnlig Statsbanernes Færgemateriel, og, som sagt, Orlogsværftet faar kun Arbejdet, naar det er billigst i hvert enkelt Tilfælde. Men selv om man altsaa stiller disse ret strenge Fordringer, har det dog vist sig, at Orlogsværftet ved sine Tilbud

har kunnet faa ca. Halvdelen af Reparationsarbejderne for Statsbanerne. Det viser sig f. Eks., at for 1927—28 har Orlogsværftet haft Arbejde for Statsbanerne — det er særlig Færgemateriellet, det drejer sig om —, der i Penge har repræsenteret 800 000 Kr., og det er klart, at meget deraf er Arbejds løn. Jeg tror, jeg kan sige, at Samarbejdet mellem Orlogsværftet og Statsbanerne har udviklet sig paa en meget tilfredsstillende Maade, men jeg mener selvfølgelig, at netop med Hensyn til disse Statsbanefærger skulde det gaa i Retning af, at Orlogsværftet i saa stor Udstrækning som muligt og helst helt fik Færgemateriellet. Jeg tror, at Orlogsværftet kan tage Færgerne undtagen et Par, der er vel store for den Dok, Orlogsværftet har, og jeg tror, at begge Institutioner i Virkeligheden vilde kunne være tjent med det. Jeg skal naturligvis gøre, hvad jeg kan, for at paavirke min Kollega Trafikministeren i saa Henseende. Hidtil er det altsaa resulteret i, at Orlogsværftet har faaet Halvdelen af Arbejdet, men jeg er, som sagt, tilbøjelig til at tro, at begge Parter kunde have staaet sig ved, at Orlogsværftet havde faaet hele Reparationsarbejdet ved Statsbanernes Færger. Det viser sig efter den Opgørelse, der er foretaget, at hvis Orlogsværftet havde faaet samtlige Reparationer for Statsbanefærgerne i 1927—28 — og det repræsenterer i Penge $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. —, vilde det kun paa hele dette store Arbejde have været 20 000 Kr. dyrere, end det nu har været, hvor det blev udført paa de forskellige Værfter, og det tyder, som sagt, paa, at man fra Værftets Side i højeste Grad anstrenger sig for at konkurrere med de private Værfter.

Det blev ogsaa udtalt fra de ærede Medlemmers Side, at det naturligvis vilde være rart — og deri er jeg fuldstændig enig med dem —, om man kunde faa disse Færger ind til Reparation efterhaanden. Det er i høj Grad beklageligt, naar de kommer dumpende paa een Gang, og man skal antage en hel Del ekstra Mandskab og undertiden maa arbejde baade Nat og Dag. Det var ganske anderledes behageligt for Orlogsværftet, om det kunde blive ordnet saaledes, at man kunde have en nogenlunde konstant Arbejdsstyrke derude i Stedet for undertiden at trække en hel Del Arbejdere til og saa i næste Øjeblik skubbe dem fra sig igen. Ogsaa af den Grund har vi gjort, hvad vi kunde, for at faa Færgerne betids til Reparation.